

Kapitel 16

Rettergangsfuldmægtige

§ 197. En part kan lade møde for sig og indlevere processkrifter ved enhver uberygtet og myndig person over 18 år.

Stk. 2. En rettergangsfuldmægtig, der ikke er advokat, skal kunne føre bevis for sin fuldmagt.

Stk. 3. Advokater afkræves i almindelighed ikke bevis for fuldmagten og kan forlange udsættelse til at fremskaffe denne.

Stk. 4. Retten afviser af egen drift personer, der ikke er berettiget til eller ikke har fuldmagt til at møde som rettergangsfuldmægtig. Det samme gælder for processkrifter, som er underskrevet af sådanne personer.

§ 198. Retten skal opfordre en part, der skønnes at have behov for bistand fra en rettergangsfuldmægtig for at kunne varetage sine interesser under sagen, til at antage en kvalificeret rettergangsfuldmægtig.

Stk. 2. Efterkommer parten ikke en opfordring efter stk. 1, og kan sagen herefter ikke behandles på forsvarlig måde, kan retten pålægge parten at antage en kvalificeret rettergangsfuldmægtig. Pålægget kan ikke indbringes for højere ret.

Stk. 3. Undlader parten at følge et pålæg efter stk. 2, anses parten for udeblevet fra senere retsmøder, ligesom processkrifter, der indleveres af parten, betragtes som ikke indleveret. Hvis særlige omstændigheder taler for det, kan retten dog i stedet beskikke parten en kvalificeret rettergangsfuldmægtig.

Stk. 4. For fastsættelse og afholdelse af omkostningerne til den beskikkede rettergangsfuldmægtig gælder samme regler som ved fri proces. Retten kan dog pålægge en part, der ikke opfylder de økonomiske betingelser for fri proces, helt eller delvis at erstatte det offentlige udgifterne.

§ 199. § 198 gælder også i tilfælde, hvor parten har antaget en rettergangsfuldmægtig uden juridisk kandidateksamen, som ikke kan yde den nødvendige bistand.

§ 200. Rettergangsfuldmægtigens handlinger eller undladelser er, hvis de falder inden for bemyndigelsen, lige så bindende for parten, som var de foretaget af parten selv.

Stk. 2. En part er ikke afskåret fra selv at udtale sig under retsmøderne, selv om parten er repræsenteret af en rettergangsfuldmægtig.

Stk. 3. Retten kan opfordre en part, der møder ved en rettergangsfuldmægtig, til at møde personligt.

Kapitel 17

*Sagens anlæg**Saglig kompetence*

§ 201. Retten påser af egen drift, om den efter kapitel 2 har saglig kompetence til at behandle sagen.

Stk. 2. Er retten ikke sagligt kompetent, henvises sagen om muligt til rette domstol. Retten i Grønland kan dog beslutte at færdigbehandle sagen, hvis kompetencespørgsmålet først rejses på et sent tidspunkt under sagens behandling.

Stk. 3. Kan henvisning ikke ske, afviser retten sagen ved dom.

§ 202. Parterne kan aftale, at en retssag, som hører under Retten i Grønland, skal behandles af kredsretten. Kredsretten kan dog uanset en sådan aftale henvise sagen til Retten i Grønland efter § 56.

*Stedlig kompetence**Sagsøgte bopæl eller opholdssted*

§ 203. Retssager anlægges ved retten i den retskreds, hvor sagsøgte har bopæl, medmindre andet er bestemt ved lov. Har sagsøgte bopæl i flere retskredse, kan sagen anlægges ved ethvert af dem.

Stk. 2. Har sagsøgte ingen bopæl, kan sagen anlægges i den retskreds, hvor denne opholder sig.

Stk. 3. Har sagsøgte hverken bopæl eller kendt opholdssted, kan sagen anlægges i den retskreds, hvor sagsøgte sidst har haft bopæl eller opholdssted.

Erhvervsdrivende

§ 204. Sager mod personer, der driver erhvervmæssig virksomhed, kan, når sagen vedrører virksomheden, anlægges ved retten i den retskreds, hvorfra virksomheden udøves.

Fast ejendom

§ 205. Sager vedrørende rettigheder over fast ejendom kan anlægges ved retten i den retskreds, hvor ejendommen er beliggende.